

AUTHOR _____

NO. 2997

TITLE _____

כ"ס 188 ד"ר ק"ק 13

RR _____

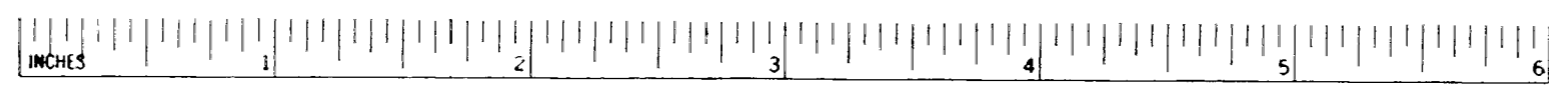
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1088

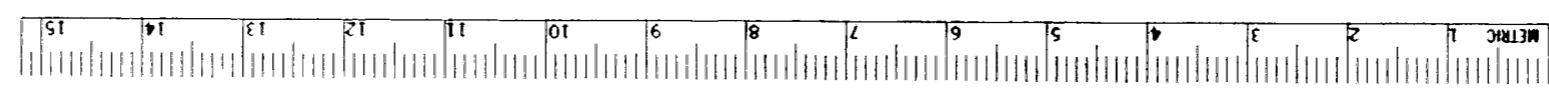
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

1088

34 1/2/70

315

עמודים

פ"ד פ"ה

p 50

פ"ד

א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כלל הנופים

בנינים ואלו הם: הקל נפעל פעל
פעל הפעיל הפעל התפעל:

ועתה יתבארו:

~~עבר~~ עבר

בנין הקל פקד פקדת פקדתי פקדו
פקדתם פקדנו פקדה פקדת פ

פקדתן:

בנין נפעל נפקד נפקדת נפקדתי נפקדו
נפקדתם נפקדנו נפקדה נפקדת

נפקדתן:

בנין פיעל פקד פקדת פקדתי פקדו
פקדתם פקדנו פקדה פקדת פ

פקדתן:

בנין פועל פקד פקדת פקדתי פקדו
פקדתם פקדנו פקדה פקדת

פקדתן: עבר

בנין הפעיל הפקיד הפקדת הפקדתי
הפקידו הפקדתם הפקדנו ה

הפקדה הפקדת הפקדתן:

בנין הפעל הפקד הפקדת הפקדתי

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י ד"ר חיים חש"ע

fact

facto

fact

facto

facto

בנינים

הפקדו הפקדתם הפקרנו והפקדוה ה

הפקדת הפקדתן:

Il visito בנין התפעל התפקד התפקדוה

התפקדתי התפקדו התפקדתם

התפקדנו התפקדה התפקדוה ה

התפקדתן:

Uomo

בינוני

בנין הקל פוקד פוקדים פוקדה פוקדות:

*Uita
Uitano
Uitato
Sono uita*

בנין נפעל נפקד נפקדים נפקדה

נפקדות:

*Uitarite
Uitari*

בנין פיעל מפקד מפקדים מפקדה

מפקדות:

e' uitaato

בנין פועל פקד פקדים פקדה פקדות:

facente uitare

בנין הפעיל מפקד מפקדים מפקדה

מפקדות:

co sono fatto, tu sei בנין הפעל יפקד מקומו:

בנין התפעל מתפקד מתפקדים מתפקדה

si uita

מתפקדות:

פעול

Uitato

בנין הקל פקוד פקודים פקודה פקודות:

בנינים

בנין נפעל יפקד מקומו:

בנין פעל מפקד מפקדים מפקדה מפקדות:

בנין פעל יפקד מקומו:

בנין הפעיל מפקד מפקדים מפקדה מפקדות:

בנין הפעל יפקד מקומו:

בנין התפעל יפקד מקומו:

מקור

בנין הקל פקוד ועם אותיות בכלם

בפקוד כפקוד לפקוד מפקוד:

בנין נפעל הפקד ועם אותיות בכלם

בהפקד כהפקד להפקד מהפקד:

בנין פיעל פקד ועם אותיות בכלם נפקד

כפקד לפקד מפקד

בנין פעל פקוד ועם אותיות בכלם כפקד

כפקד לפקד מפקד

בנין הפעיל הפקיד או הפקד או הפקד

ועם אותיות בכלם כהפקיד כהפקד

להפקיד מהפקיד: או כהפקד כהפקד

להפקד מהפקד: או כהפקד כהפקד

בנינים

להפקד מהפקדי

בנין הפעל הפקד ועם אותיות בכללם

כהפקד כהפקד להפקד מהפקד:

בנין התפעל התפקד ועם אותיות בכללם

כהתפקד כהתפקד להתפקד

מהתפקד:

צווי

בנין הקל פקד פקדו פקדי פקדנה:

בנין נפעל הפקד הפקדו הפקדי הפקדנה:

בנין פיעל פקד פקדו פקדי פקדנה:

בנין פעל יפקד מקומו:

בנין הפעיל הפקד הפקדו הפקדי ה

הפקדנה:

בנין הפעל יפקד מקומו:

בנין התפעל התפקד התפקדו התפקדי

התפקדנה:

עתידי

בנין הקל יפקוד יפקודו יפקודי יפקודנה

יפקודו יפקודו יפקודו יפקודי

תפקודנה:

בנין נפעל אפקד יפקד תפקד נפקד
 יפקדו תפקדו תפקד תפקדי תפקדנה:

בנין פיעל אפקד יפקד תפקד נפקד
 יפקדו תפקדו תפקד תפקדי תפקדנה:

בנין פעל אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו
 תפקדו תפקד תפקדי תפקדנה:

בנין הפעיל אפקיד יפקיד תפקיד נפקיד
 יפקידו תפקידו תפקיד תפקדי תפקדנה:

בנין הפעל אפקד יפקד תפקד נפקד
 יפקדו תפקדו תפקד תפקדי תפקדנה:

בנין התפעל אתפקד יתפקד תתפקד
 נתפקד התפקדו תתפקדו תתפקדו

תתפקדי תתפקדנה::

כללי האותיות

אותיות לשון הקדש הם כבועם אותיות

מנצפך הנפולות שנשתנו צורתן

בסוף תיבה ליופי והדרור בין הכל הם כזונחלקות

לחמש מוצאות אח"ע מהגרון: גבך מהח"ך:

כללי האותיות

רטלנת מהלשון: זס שרץ מהשינים: בומף
מהשפתים: ואותן שהן ממוצא אחת פעמים
מתחלפות זו בזו. כמו התגלע במקום התגלה
באחעה: ובנצך כמו ויסברו במקום ויסגרו:
ברטלנת נשכה במקום לשכה: ובוסשרץ
יעלויץ יעלוז יעלוס הכל ענין אחד:
ובבוסף הבקר לעניים במקום הפקר וכן רבים:
ארהוי הן אותיות נחות ועל הרוב אין מוציאים
אותם אלא בנשימה לבד. כמו ברא
הוא עשה ופעמים אינם כתובות ומוציאים
אותן בכבטא כמו נוסיע כאילו כתוב נוסיע
וכן מזבח כמו מזבאח וכן ירושלם כמו
ירושלים ומתחלפות זו בזו אף שאינן ממוצא
אחת כמו ובגחה הה"א במקום ויו. אין לה ולד
הויו במקום יוד ילד. ואלף במקום ויו נאות
השלום במקום נוות. ועל פי המסורת רבים כתיבי
יוד וקרינן ויו וחלופיהן כתיבי ויו וקרינן יוד
וזולתן רבים:

כללי האותיות

ה

בגד כפת הן מקבלות דגש ורפא ונקרא

אותיות הכפל שנקראות בשני

קולות רפזת ודגושות. ולכן אות שי"ן נקראת

לפעמים ימנית ולפעמים שמאלית והוא כמו

סמך כאשר נביאם בסוף הדקדוק:

אח"כ ע"ה אגם מקבלות שח"ד הינו שבא

ח"ד ד"ש. וזה פירושו:

א שבא יב"ח השוא מאותיות הנרון זיכנסו במקומו

החטפים עם פת"ח או קמ"ץ או סנול

זולת בסיבת נ' מונעים וסימנו נ"ח דהיינו

ננינה דגש ח"ד. ננינה רוצה לומר שבא דה

הטעם והננון. קודם אות הגרונית הנקודה בשבא

כמו שלחנו ידענו שניה דגש אם יבא דגש

באות שאחריה כמו חפ"ץ שלשית ח"ד

בשיזמן ח"ד תחת אות השמוש שלא יארע

כי אם בתבת י"ה או י"ה יעמוד השבא

במקומו. ושלשתן בפסוק אחד: דק דחב חזונה

תחיה הוא וכל אשר אתה בבית כי תחפאתה

אתה מלאכים אשר שלחנו:

ב חירק שלא יבא חירק באות השמוש ש

שלפניהם כמו תחמד במקום יאחר

תאמר תשמור ובמקום ישמור תאמר עמור

ואם האות הקודם לאחיערה יהיה מן השרש

יבא חירק כמו נאצו האנשים כחשו וכו

צ דגש יכרח מהן הדגש ובמקומו תדר נקודה

אחת באות שלפניהן כמו מאן כמיהמם

צירי וזהו באותיות ריש ואלף ועץ אכל בהית והא

אין להם כח כמו שחת עמך בחידק ורומיהן

ומצינו דגש בד אלפין על פי המסרה וקצת ריש

והנקוד שבתוך ה נקראת חפיק שמורה

על כנוי לנקבה ולא נקראת דגש

טס שקץ נוזלים לעולם הן נרנשות

ודנשות במכטא

ולא רפויית לעולם:

במנפץ בעלי המסודת נשתמשו בהם למספר וכך היא המנין:

לאחדים

אבנדהזחט

לעשרות

יכלמנסעפצ

למאות

קדשתרםזרץ

ואחר הכל אלף שהוא עשר
מאות:

כב אותיות אלו מחציתן תבאנה לשרש ועיקר

יהן חט ספר נזע צדק וחציין ה

האחרת ישמשו לשרש וגם לשמוש והן

מישה כתב אלינו יבאו בין בראש

תיבה בין בסוף תיבה חוץ מאותיות אלביש

שאין משמשות כי אם בראש תיבה בלבד

כאשר נבאר במקומו:

תהי' מון בסוף העברים דהיינו פקדת

פקדה פקדתי פקדתם

פקדו פקדתן: אותיות תהי' מו בסוף

הכינוני איה פעול פוקרת פוקדה פוקדים

פוקדות פוקדות יונה בסוף הצווים פקדי

פקדו פקדנה אותיות בכלם בראש ה

המקור: כפקוד כפקוד לפקוד מפקוד: אותיות

איתן בראש העתידים אפקוד יפקוד

תפקוד נפקוד כאשר נבאר ב

במקומו:

ומשמשות אלו יא אותיות להחזיר מן הפועל

שם כמו מן רום יבא מן השם

תרומה ימן בנה יבא בנין: ומן גדל יבא

מגדל עוז וכן רבים:

וכן הנון משרת לבנין נפעל ה לבנין הפעיל

הפעל והא ותו לבנין התפעל

והיור יבא בסוף תיבה ליחס כמו גדי עברי

בית הלחמי וזולתן ואותיות משה וכלב

הן לבאר ענין וזה פדושו:

במקום מן נקודה חירק ודגש אחריה לתשלוס

הנון על הרוב כמו ממזרח מצפון ועל

אחערה שאינן מקבלות דגש במקומו תנקד

צירי מארץ מצרים מראשו ועד רגליו:

וגם כן בא מ ליתרוך כמו תבורך מנשים טוב

פריי מחרוץ וגם כן להורות סיבה מחטאת

גביאיה מחמם אחיך וגו' וגם כן מ מקצתית

כמו מכהן יקחו:

ש במקום אשר ועל תרוב תנקד טול

כמו עד שתחפץ: שכבה לו:

ופעמים

ופעמים בפתח שלמה איה: ובקמץ על
אותיות אח עה שאתה מדבר אלי וזולתן

זסימניך פסק:

ה מורה על הידיעה ועל הרוב תנקד פתח

ודגש אחריה כמו סוד הנפך נכריה: חצו

המטרה: ארון הבית: והיו הדברים

הלה ועל אותיות אער בקמץ ופתח האחד

את שקו ובקצתן ישאר הפתח כלי דגש

כמו ידומן החור השעוד החי ועל אותיות

בלב על הרוב נסתרת הידיעה כמו כיום

הזה באילו כתוב בהיזום וכן לבית בשמים:

לפעמים תבא על התואר הה' הידיעה

ולפעמים על המתואר:

ה מורה על התימה או שאלה ותנקד על

הרוב שזא פתח השופט כל הארץ

ובאות נרונית לפעמים סגול האנכי הריתי

ומשמש גם בן לקריאה והוא נקודה פתח

ודגש אחריה הקהל חקה אחת הדרור
 אתם ראו: מה לך הים ומשמש הה' במקום
 אשר כמו ההלכוא את אשר הלכו
 ותשרת בסוף תיבה במקום למר בתחילתה
 בטעם מלעיל ולוט בא צוערה כמו ל
 לצוער: מצר ימה כמו למצרים ועיין ברשי' זל'
 ו משמש לחבור כמו לוי ויהודה ותנקה
 בשורק כשיבא שבא אחריו כמו חלב
 ודבש יכן על אותיות בלחף כמו ומשה
 ובנוים וכן הרבה:

ו היא מתהפכת עבר לעתיד ותהיה נקודה
 על הרוב פתח: ולפעמים קמץ חירק סגול שוא
 שורק בשבא כמו וחקרת ושאלת בחירק והייתם
 בקמץ ואמרתם בשורק ושברתם ודוקא
 שהתיבה היא מלרע אבל אם הוא מלעיל
 לא יהפוך כמו ונתתי אל לבי אמנם באתנח
 סוף פסוק יהפך לעתיד כמו כן ואבלת ושבעת
 ויהוד

והוּגַד לְךָ וּשְׁמַעַת וְאִם קִדַּם עֵבֶר אִף כְּתִיבָת
 מִלְרַע נִשְׂאָר לְעֵבֶר כִּמוֹ אֲכַל וְשִׁתָּה מִי
 פִּעַל וְעִשְׂהָ:

וּמִתְּהַפְכַת עֵתִיד לְעֵבֶר כִּשְׁהִיא נְקוּדָה כְּפִתַח

דוֹקָא כִּמוֹ וַיֵּאבֹל וַיִּשְׁתַּ וַיִּקַּם וַיִּלְךְ

וַיִּבֶז וּכְשֵׁאִינָה נְקוּדָה פִּתַח אִינָה מִתְּהַפְכַת כִּמוֹ

וַיִּשְׁם לְךָ שְׁלוֹם אֲבָל אִם בָּאוֹת הָעֵתִיד אֲלֶיךָ

וַתִּקַּד בְּקִמְץ אִזּוֹ מִתְּהַפְכַת כִּמוֹ וַאֲדַבֵּר וַאֲעַשׂ

לְמַעַן שְׁמִי וְזוֹלְתָן:

בְּ הִיא לְרִמְיוֹן וְהִשּׁוּאָה כִּי כְמוֹךְ בְּפִרְעָה

בְּעַם בְּכַהֵן וְנִם כֵּן בֵּא לְשִׁיעוֹר וְקִירוֹב

כְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה כְּשִׁלְשִׁים וְשִׁשָּׁה אִישׁ

וַיִּבֵּא גַם כֵּן לְאִמִּית דַּבֵּר מְבֹרָה כִּיּוֹם הַשְּׁבִיעָה

לִי כִיּוֹם וְזוֹלְתָן:

לְ כַמְקוֹם אֵל כִּמוֹ לְאֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וּמִשְׁמֵשׁ

כַּמְקוֹם בְּ יִשְׁבֵת לְכִסֵּא כִּמוֹ בְּכִסֵּא וַיִּבֵּא

גַּם כֵּן בַּמְקוֹם בְּעֵבוֹר כִּמוֹ אֲמַרִי לִי אֲחִי הוּא

וכן לי לך לו להם הסמוכים אצל דיבור
אינן לא לשון בעבור:

ב על הרוב מורה על מקום כמו מי בחצר
וקראו לה ב תוך ונס בן בא לזמן בהנחל

עליון נוים וכן כל שתבא בשמות הזמן כמו
בעת ההיא ומשמש במקום עם כמו בבנינו

ובבנותינו ונקראת ב העזר ויבא נם בן בעבור

כמו התשחית בחמשה ויבא נם בן במקום

מ"ם וה"א כמו והנותר בבשר ובלחם כאילו ב

כתוב והנותר מהבשר ומהלחם ודומיהן:

ויש לך לדעת כי איתיות משה כראש א

אלהות או אדנות האלף נרנשת ב

במבטא כמו האלקים זולתי אחד היי אין

כנין ולהפך איתיות ובלב שאלף אינה נרנשת

כמו זמרו לאלקים הוץ מן ז שיצא מן הכלל

באדנות וסימניך משה מוציא ובלב מבנים:

כללי

בללי התנועות

נקודות לשון הקדש הם עשרה חמש מהן
 גדולות או מלבים וסימנם סוד הוא
 ליריאין רל א חולם ב שורק נ חירק עם
 יוד נחה אחריו או עם מאריך או בלי דנש
 באות שאחריה כל שלא תהיה נקודה
 בשבאיל צירי ה קמץ רחב או נקראים
 בלעז ווקאלי אה אי או אי וצריך ל
 להאריך בקריאתן כי אותיות יהוא נחות
 אחריהן נראות או נעלמות ולכן לא יבא
 דנש אחריהן חלתי בתיבת מלעיל כמו ר
 רני בלילה למה ובל שבא הבא א
 אחריהן נע לעולם כמו פינחם והקיסותי
 שופטים אם לא בתיבת מלעיל כמו ומעלה
 או לכן שבנה שאז השבא נח אמנם אם
 תיבת מלעיל או מלה זעירה נרמה להיותה
 מלעיל או יחזור לאותנו הראשון כמו וקרא

הדע כי השורק אין לו מציאות כי אם בתוך
ואו ובכוא בראש תיבה השבא הבא

אחריו הוא נח כמו וקשרתם לאות ער
ידך אבל יבא רפי בתנועה גדולה כמו וכנוים
הם והטעם שהשבא לפי שאינו יכול לבא

ב שבאין בראש תיבה: לכך בא במקומו השורק:

חמש האחרות הן תנועות קטנות וסימנם
נחם כל מכה דהיינו א הירק בלי

יוד נחהאריז או בלי מאריך או עם הנש א

אחריה ב פתח נ קמץ חטוף כאשר נבאר

במקומו: ד שלש נקודות: ה סגול ותמיד בא

הנש אחריהן אם לא בתיבת מילעיל כמו ו

ויבן שלמה: כי יש שבר שאז יבא רפי: ו

והשבא הבא אחר התנועות קטנות הוא נח כמו

בדרכו או זכרו תורת משה כאשר נבאר

בכללי השבא אם לא בתיבת מילעיל שאז הוא

נע כמו אספה לי שבעים איש שיש א
אומרים שצריך לנוע אותו:

הסנול תנוה אחריו ה שר שית כמו עושה
גולה וכן תבא הסנול קודם יוד הרבים כמו
ישא מדברותיך וזולתן:

כללי קמץ חטוף

דע של המש סיבות יחטוף הקמץ לקרא
אותו כמו חולם והסימן דן שמך דהיינו
דגש נחי עין שבא מקף כפולים וזה הוא
ביאורן:

א דגש ר"ל כי שבוא דגש אחר הקמץ כמו
רני ושמחי מעשה ידי אמן ויצאו
מן הכלל בתים שכא בקמץ רתב אף בדגש:
ב נחי עין פירוש קמץ בסוף תבה שעין
הפועל דהיינו אות שניה של

שורש נחה היא מאותיות אהוי והיא ויא או

הוא חטוף הקמץ כמו ויקם ששרשו קום
יא

בגד קמץ חטוף

אוותמת שרה שישרשו מות ולמי שאן יד

בשרשים יבחין כשיראה תיבה המתחלת בוו

פתוחה ושני נקודות של קמצים אחריה ו

ופלעיל אז הקמץ אחרון חטוף:

נ שבא דהיינו שבא נח הבא אחר הקמץ כמו

עצמה ירבה ואם יפסוק טעם או נעיא כ

בנתיים אז ישאר רחב כמו זכרה ירושלים

ופעמים גם עם נעיא הקמץ חטוף כאשר נבאר

בכללי הנעיא:

ד מקף פ"י כשיבא מקף בסוף אז הוא חטוף:

כמו פן יפרץ-בם ואם סוף התיבה יבא א

או ה ישאר במקומו רחב כמו ברא-לו וכן

אם יבא טעם או נעיא בנתיים כמו משנב-לנו

ויצאו מן הבלל כל עם ים שהוא בקמץ רחב

לעולם אף בלי נעיא:

ה כפולים ר"ל כל תיבה שעין הפועל מן הבפולים

אז הפ"א הפועל הטופה כמו ונסב את הר-

שעיר

כללי קמץ חטוף

שעיר ששרשו סבב. ויחם את בשר
הילד ששרשו חמם ודומיהם:

ודע כי קדשים קדשי קדשיך
נקראים בקמץ חטוף כפי רוב המדקדקים
חוץ מן שיבואו בקמץ רחב והם בצאן
קדשים. קדשי בזית: רק קדשיך אשר
תו זנם במילת קרחו יש מחלוקת אם ה
הקוף בקמץ חטוף או בפתח ונהרא נהרא
ופשטי ודי למכין:

כללי השבא

השבא אינו תנועה ולכן לא נמצאת
תיבה לשבא לבר כמו בשאר

התנועות כמו בי יד על כם יא
זו את כל וקריאתו בפנים שונים לא
על דרך אחד רק קריאתו מתחלפת על
ג' דרכים: או הפשוטה נוטה לסגול ה
הנקרא פתח קטן לבעל המסודת ועם ג

נעיא נוטה לפתח גדול כמו מוזנים ארץ
שלמים הם אתנו והרב בעל אור תורה

אמר

כללי השבא

אומר שהקורא כמו פתח גדול ממש טועה:

ב השבא הבא לפני אותיות אחת נוסדה

לקראת התנועה של אותו האות כמו י

יהי אור ואבלת ושכעת ועם נעיא יותר

כמו דען אפה תחי נפשי

נ כשתבא לפני יוד בלתי נקודה בחירק

נוטה קריאתו לחירק כמו ויעקב אהב דברי

ירמיהו ועם נעיא יותר כמו ביד משה:

דע כי על ה דרכים ינוע אותו וסימנו רשת

דג דהיינו ראשית שבאין ת

תאומים דנש גדולה וזה הוא פירושו:

ראשית רל שבא הבא בראש תיבה הוא

נע כמו בראשית ברא אלקים

שמע ישראל:

שבאין בשבאים ב שבאים באמצע תיבה

השני נע כמו ישמחו השמים

אמנם בסוף תיבה הוא כמו אל תוסף על

דבריו:

תאומים כשתבאנה ב אותיות דגישור

והראשונה

כללי השבא

והראשונה בשבא גם לאחר תנועה קטנה

הוא נע כמו הנני ענו כי ודומיהן:

דנש רל אם יבא תש בשבא ינוע אותו

כמו מקדש"ה כוננו ידך ואם הדנש

באות האחרון השבא נח כמו ואת תדבר

אלינו:

נדולה רל שבא אחר תנועה גדולה אם

התיבה מילרע או הוא נע כמו ושמרו

בני ישראל: אבל אם יבא מלעיל לסיבת

מילה זעירה הבא אחריה או תיבה מלעיל

או הוא נע כמו ישבו בה אלו הן הסיבות ש

שמוניעות השבא אבל בשאר המקומות

או קריאתו הוא נח בלתי מורגש כמו ואת

תדבר או חטוף בקריאתו כמו אנרהם

החטפים דהיינו השבאים הבאים עם פתח

או קמץ או סגול דינם כשבא

לבד ונתחברו כן כרי להרחיב אותיות הנרון

על הרוב ויבא גם בן השבא פתח על

אותיות הכפל כמו צללו בעופרת ר

רבבות

כללי השבא

רבבות אלפי ישראל ודוקא בשלא יבא
דגש עם אות הכפל וגם בן כל ענין ברכה
יבא חטף פתח ברבי נפשי וזולתן וגב ב
בענין אבילה יבא שו"א פתח כמו תאכלנה
כל ימי חיך:

באותיות זס שקץ אחרן שורק ב
בנע"א יבא חטף פתח כמו ו

וזהב הארץ: ודע כי לא יבא דגש אחר
שבא נע אף אחר אחר מהחטפים ולא שני
חטפים באחד ולא תיבה בחטף לבר כמו
השבא פשוט:

חטף קמץ קריאתו כקריאת קמץ חטוף
והחלם שעליו ה' נוספת או

כנוי יהפוך לחטף קמץ ואשק לך להם
ויבא נב באות נרונית שאחר את הראויה
להנקד בקמץ חטוף או בקבוץ יעמד חי
מעמד במרכבה:

כללי דגש

יש שני מיני דגש קל וחזק והקל רוצה

לומר דגש הבא בראש תיבה באותיות

בגד כפת כמו בראשית תגופה וכן

אחר שבא נח ארדפה אויבי: וחזק י

יורה על אחד מארבעה עשר פנים ולא הק:

א על חסרון אות שרשית כמו ויקח ויתן

ששרשם לקח נתן:

ב לחסרון נון מן כמו חפח יוקשים מן פח

ותקח מפריו כמו מן פריו

ג על הוראת נ מן בנין נפעל כמו ויפקד

מקום דוד:

ד להוראת פעל פעל התפעל יבא דגש

בעין הפעל:

ה על חסוך אות הבפל קודמת או מאוחרת

סבוני גם סבונדר לוחי זלי יהושיע

שרשם סבב דלל הדגש יורה על

אות הקודמת שהיא עין הפעל וידום אהרן

יורה על אות המאוחרת שרשו דמם:

ו מורה על ה הקריאה או ה הידיעה כמו ה

הגדול היורדן וכן עם אותיות בלב:

ז עלו ההפוך באותיות יתן כמו ויאכל
ונאכל ויאמר וזולתן:

ה על חזק הקריאה ולתפארת כמוהרים
נזול מקדש

ט על תמדת נח כמו לך הנדולה כמו
הנדולה ביה:

י בשאין מקום לנח בין אות דגושה ל
לקודמת לה כמו תעי אפרים ובשמות ת
תפוח תנור:

יא על א הראויה קודם לו אם נחה מלכם
כמו מה לכם אם נעה חיים ערבה
כמו ער הנה:

יב על דחיק או את מרחיק כאשר נפרש או
אחר כך:

יג לסבת תנועה צדולה הבאה מלעיל כמו
ימה שמה שהדגש יורה קצת על
הנח הקודם:

יד בתשלום הא הנאותרת לו כמו ישמרנו
דגש הנון לחסרון ה שיהיה לו לדמח

ישמרנהו ולפעמים בחובה ולא יזכרנהו
וכן יצרנהו כאישוק עינו וסימנך יד

החזקה:

בללל אמרו כל בנדר כפת דסמך
ליהוא רפי בר מן מפיק מפסיק

דחיק אתי מרחיק וזה פירושו:

כשיבא אחיות בנדר כפת כראש תיבה
וסמך לו תיבה שמסימת ב

באותיות יהוא יבא רפי בבנדר כפת
לכך מן ד החיות שיבא דנש ולא הן:

א מפיק רל כשאותיות הוי מותשים
בסוף תיבה אז מפיק בהוא

כמו בצדדה תשים הוי כל צמא
ידיו תביאנה אבל האלף לא נדנשת

בסוף תיבה:

ב מפסיק פי כשהיה טעם מפסיק בין

יהוא לאותיות בנדר כפת

כמו עשוי בלדה וזולתן שהטעם מפסיק

יבא בתיבה שסופה יהוא וכלקומו נ

נבאר הטעמים המפסיקים:

ב דחיק פי מילה דחוקא וזעירא ש

שסופה הא ונקודה מן פסוק

דהיינו פתח או סגול או קמץ עם מקף

הרפי ינטל מאותה בנד כפת כמוכה

בצ"ע והוא הדין אם התכה שראשה

בנד כפת זעירה כמו תכסה בה:

ד אתי מרחיק פי תיבה מלעיל שסופה

ה ככה או בפועל בלתי

שרשית ואחריה כמו כן תיבה מלעיל

או זעירא וצריך שלא יהיה בין טעם

התיבה ראשונה ובין טעם התיבה ש

שניה כי אם תנועה אחת או ידונש כמו

ועבדך בא ארצה כנען: אין

בין שתי הטעמים כי אם נקוד אחד כי ה

השבא אינו נקוד ואם הוא נחה אחר

הסול הגם שיהיה שרשית יבוטל הרפי

כמוזמשה בסף תעשה פלא

וכל מה שאמרנו בדחיק הוא הדין ב

באותיות טס שקץ נוזלים
ששותלגד בפת:

יש עוד ג המבטלים הרפי ואלוהן:
א כיתכאנה נראש תבה שדז אוקות
מבגד כפת ממוצא אחת והראשונה
נקודה בשב"א אז הראשונה בדגש

כמו עב קטנה ככר איש:
ב אם חצי תבה דומה לחציה ה
האחרת מאותיות בגד כפת ה

ההאשון בדגש כמו ושמת בדכד:

ג אלף אחד שבא נח כמו ודא בלק
אזיבגד כפת בדגש זה יצא מן
כלל בגד כפת שנדגשו בלי מבטל
ואלו הן: כי נאה נאה: ב מי במטה

נאדר בקדשין עם יתאלת: ד
ידמו נאבן: ה שירו ליי בי נאה

נאה: ו נדבריא דתבריא: ז ס

סבבא פסנתרין ח וחכמת כחכמת:

אלהן זנל כי דתבריא אינו יוצא מן

הכלל כי דלת דגושה בעבור

שנקודה בשוא ותחזרת עמך

שהן שתי אותיות ממוצא אחת

למכין:

ידבר ^{על}ה למיני לאמד:

שלח

בדבר

הלל

אברהם

מקדש מעבלי בהכ"ט כסף
 מירי גבלי תה לקחת ו' כסף
 ה' בוא מירי עיר עשרה כסף סה כפ' הני
 ה' בוא מעבלי בהכ"ט כסף לר' כפ' וחצי

סה המלשים כסף :

למכין סלעים כה כסף שלקחת מקדש ככל פרוטה ער
 הכוטה האחרונה קרב הגעת וכן קבלה ההספיקה בזה
 טעם השלשי משה' לו .

אזנים מן סך כה' כסף שקבלתם עמה ככל פרוט באופן זה

בער ג' אמות ג'וחה למאה ביה כל אמה בסך		
ה' רובל מ' כפכ סלקת יר' רובל מ' כפכ .	14.	40
בער ג' אמות לאעלהו בע אמה בסך ג' רובל		
מ' כפכ סלקת יר' רובל מ' כפכ .	11.	40
בער שולוס כה' לאעלהו בע יר' רובל :	13	.

סה לח רובל שמועס כפכ 30 - 30

בער חרש ריכברי דירת בית למשא ג' כסף .	10	-	50
לעשות מ' חוה שן השיבות חובי ג' כסף .	7	.	.
ו' בוא ליענה ג' חו כח כפ' וחצי .	4	.	20

<u>702</u>	702	100
732	732	
732	732	100 010